

POVODOM

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu
istoriju

Broj 36, godina XVIII
novembar, 2013.

© Monos 2013

Predsjednik Izetbegović i general Delić na oslobodjenom Visu

Atif Kujundžić, knjiž.

Jedan ratni zapis

19. oktobra 1994. godine. Blistav jesenji dan. Iz Lukavca smo krenuli kroz izmaglicu, ali smo na pobrđu Sladne izašli u sunčev sjaj i nebesko plavetnilo. Put za Klokočnicu, prekinuli smo u Gračanici. Saznali smo da na oslobođeni Vis dolazi predsjednik Predsjedništva R BiH – Alija Izetbegović, a sa njim i komandant Štaba Vrhovne komande Armije R BiH, armijski general – Rasim Delić. Bilo je poželjno da Predsjednika i Komandanta dočeka i Komandant 117-e. Vratili smo se do Pašalića, a onda skrenuli u Babiće i došli na Vis. U Pašalićima, od-

Na Visu, 19. oktobra 1994. – predsjednik Izetbegović, općinski načelnik Hazim Vikalo, general Rasim Delić i pukovnik Osman Puškar, komandant OG-2

Naslovica "Biljega vremena", br. 20, od 1. XI. 1994.

mah iza mosta na Sokoluši, već su čekali komandant Operativne grupe-2 Gračanica, pukovnik Osman Puškar i načelnik opštine Gračanica Hazim Vikalo. Na Visu, zatekosmo komandanta 111. brdske brigade Gračanica-majora Smajla Mešića i komandanta 109. brdske brigade Dobojski-Istok – majora Džemala Jukana. Našli smo se na mjestu uobičajenom za doček gostiju.

Dok smo tako čekali i razgovarali o koječemu, na liniji ispod oslobođenog Visa i Javora, a prema Milatuši – razvila se bitka. Četnici sa Milatuše i Skipovca, zasuli su liniju i Vis granatama; a onda jedanput, pa i drugi put nasrnuli pješadijski. Poginuše dva borca 111. brdske brigade Gračanica. Trojica ranjena. Izvlačenje ranjenika i njihov prevoz u Ratnu bolnicu – bili su munjeviti i efikasni. Međutim, postavi se pitanje: kako će predsjednik Izetbegović i general Delić doći na Vis, a četnički napad u toku?

Zato, komandant Arap i načelnik Operativne grupe 2. Gračanica – major Ibrahim Nurikić, krenuše sa Visa u Pašalice da o tome razgovaraju sa komandanom Puškarom i načelnikom Vikalom. Dok ulazimo u džip, preko nas i Visa prozviđa granata na Gračanicu, ali ne eksplodira. Savjetovanje je bilo kratko: čekati dolazak predsjednika Izetbegovića i komandanta Delića i predočiti im stanje.

A onda, stigoše gosti sa pratinjom; predsjednik Izetbegović, armijski general Rasim Delić, komandant Drugog korpusa Armije R BiH – brigadni general Hazim Šadić, te guverner Tuzlansko-podrinjskog Kantona Izet Hadžić i ministar unutrašnjih poslova Bakir Alispahić. Komandant Operativne grupe – 2. Gračanica, pukovnik Osman Puškar raportira o situaciji, a predsjednik Izetbegović kratko reče: "Ja sam gospodo, došao na Vis. Neka četnici rade svoje, ja bih išao na Vis..." Reče to predsjednik Izetbegović; a to je značilo: ja ne znam put, a išao bih i sam, hoćete li me pratiti?

Uskočisemo na to u naš džip, što da ne kažemo: i posramljeni i zaždismo uz strme Babiće tako da se prašilo i na asfaltnom putu, a da stignemo na Vis prije gostiju i javimo: dolazi predsjednik Izetbegović sa komandantima i guvernerom Hadžićem i načelnikom Vikalom. Ljudi na Visu živinuše. Komandant 111. brdske brigade Gračanica – major Smajl Mesić, postavi oficire u špalir ispred bunkera, zakopča i priteže uniformu, novinari zauzešće pozicije za snimanje i fotografisanje, a kolona vozila sa gostima dođe brekćući motorima uz strmu padinu.

Raportira major Smajl Mesić, visoka i otresita oficirčina: "Gospodine Predsjedniče, borci 111. brdske brigade Gračanica su na linijama odbrane Visa i Javora. Upravo smo odbili i drugi napad agresora, imamo dva poginula i tri ranjena

Uspjesi jedinica Operativne grupe dva u toku ljeta i jeseni '94. godine daleko su se èeli. Bio je to razlog da u dovestraènom danu mjeseca oktobra visore Trebave pojefti predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović, koji je tom prilikom za nacionalnu RTV izjavio:

Sve do Save sad je "pod nogu"

Najprije Vis u avgustu, a potom i nesto niže kote Javor, Kik i Kamen, pokazali su da se umjetnim organizovanjem borbe i hrabrim ulaznjem u okršaj neprijatelj može ponjeriti i sa mjestima za koja se vjerovalo da su neosvojiva.

Uspjesi zdržuvenih jedinica OG-2 na Trebavi imali su odjek u cijeloj Bosni i Hercegovini. Oslobođenjem dominantne kote Vis (692) u avgustu, a dva mjeseca kasnije, u dobro isplaniranoj akciji, nasi su se "spustili" i time otvorili vrata za daljnju napredovanja prema Modrići i Savi.

Obilazeci novooslobodene prostore u zoni odgovornosti 2. korpusa, predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović, sa saradnicima, je posjetio i najvišu kota na Spreče do Save. Devetnaest oktobar je bio prohlađan, ali sunčan dan. U prisustvu ministra unutrašnjih poslova Bakira Alispahića, prvog vojnika u Armiji RBiH armijskog generala Rasima Delića, tadašnjeg komandanta 2. korpusa Hazima Šadića, kantonalnog predsjednika Izet Hadžića i drugih, predsjednik Izetbegović je stigao na Vis za željom da iskaže poхvalu našim askerima za postignute uspjehe.

Predsjednika su dočekali prvi čovjek opštine Gračanica Hazim Vukalo, komandant OG-2 Osman Paškar sa komandantima brigada iz sastava vjege operativne grupe: Smajlojem Mesidom, Dzemalom Jukanom, Bahrijom Džanovićem i Ismetom Arapićem, te mnogim drugim. Bila je to prilika da se Izetbegović informeše o vojnom i političkom životu na području gračaničke opštine. Došlo je običanje da se sa postignutim neće biti zadovoljno, nego da će se

"Nalazimo se na najvišoj koti od Spreče do Save, na 692 metra nadmorske visine. Sve do Save sad je 'pod nogu', jer ne postoji uzvišenje koje bi nadvisilo mjesto na kojem se nalazimo."

Nedavno su naši bori oslobodili i kote manje visine - Kik, Javor i Kamen, s time su rezaustanljivo zakoracili prema Modrići i dalje prema rijeci Savi. Cestitam im i neka ih sreća prati na svjetlom putu oslobadanja Bosne i Hercegovine."

nastaviti sa oslobođanjem naših prostora koje je neprijatelj privremeno zauzeo.

U izjavi za RTV BiH predsjednik Izetbegović je naglasio: "Nalazimo se na najvišoj koti od Spreče do Save, na Kik, Javor i Kamen, s time su nezaustanljivo zakoracili prema Modrići i dalje prema rijeci Savi. Cestitam im i neka ih sreća prati na svjetlom putu oslobadanja Bosne i Hercegovine." Bilje ovo još jedna potvrda naše pravedne borbe na kojoj ćemo istrajati.

Predsjednik Izetbegović na Visu

borca; raportira komandant 111. brdske brigade Gračanica – major Smajl Mesić ... A onda se rukovaše–predsjednik Aljo i Major Smajo, pa se rukovanje nastavi sa oficirima u špaliru, a tamo majori: Džemal Jukan, Ismet Arapčić, Ibrahim Nurić, Bahrija Džananović...

Kratak dogovor i odluka: na Vis idu predsjednik Izetbegović, generali Delić i Šadić, pukovnik Puškar i major Smajl Mesić; od novinara, reče general Šadić – novinar i snimatelj Televizije Sarajevo. Tu se lijepo, napravim da nisam čuo generala Šadića i krenem u koloni. Blješti sunčeva svjetlost, šuma je još zelena i tek se na prezreloj i visokoj nepokošenoj travi vidi da je jesen dobro odmakla. Proljeće je kasnilo, a ljeto je bilo dugo i kao da se sva ljepota prethodna dva godišnja doba slila u ovaj dan. Tek suh i hladan vjetar koji reže preko lica i očiju, govori o datumu današnjeg dana. Jasno je da će na samo nekoliko dana, poslije nekoliko mrazova, šuma planuti bojama jeseni i poletjeti lišće...

Penje se predsjednik Izetbegović vijugavom strmom stazom na oslobođeni Vis. Povremeno grupa zastaje da bi komandant Osman Puškar pokazao pravce napada boraca 212. bosanskohercegovačke, 111., i 109. brdske brigade, te pozicije četnika – pa nastavlja strminom. Kratko komentarišući izvještavanje o borbama za Vis i Javor, komandant Štaba Vrhovne komande – armijski general Rasim Delić reče: to vam je repriza događaja iz 1992. godine; samo smo mi sada gore, a četnici dolje.

Na Visu, na lijepo odabranom mjestu, gdje je inače, jedno vrijeme bila i posada »ZIS-a« 117. brdske brigade Lukavac, major Smajl Mesić detaljnije obavještava goste o borbama za Vis, Javor, Kojiće, Kik, Kamen (Jankovića Brdo). Dogovoren je da na tom mjestu major Smajl Mešić da intervju Arijani Saračević – novinarki Televizije Sarajevo, a mi idemo da kod na-

šeg topa napravimo fotografske snimke.

Predsjednik Izetbegović razgleda bunkere koje je na Visu, davno prije agresije gradila JNA za svoje potrebe i prave tvrdave koje su napravili četnici od balvana i nabijene zemlje i kratko konstatiše, da nije bilo ni malo jednostavno istjerati četnike odavde i čestita borcima i starješinama na postignutom uspjehu.

Vraćamo se sa Visa, a nebeska zvijezda – Sunce, ne da sija, već gori ispred lica male kolone. Na visokim jarbolima lepršaju i praskaju zastave, četnici tuku liniju svim i svačim, a onda se dugim rafalom javlja i „praga“. Predsjednik Izetbegović zastaje i pita: šta je ovo? To je „praga“, gospodine Predsjedniče objašnjava komandant Puškar i nastavlja: top kalibra 30 milimetara, tuče rafalno. Gadno oruđe...

Silazimo do Isturenog komandnog mjestu 111. brdske brigade Gračanica. Tu će gosti imati kratak odmor, prije nego što krenu nazad. Sok, kafa i bureci. Četnici su se primirili. U granama borova i visokih hrastova na Visu, huji vjetar. Za stolom među stablima, žubori neuslijjen razgovor. Pukovnik Osman Puškar, ispred vrata bunkera daje intervju novinarki Televizije Sarajevo i govori: Vis je na osam kilometara od Gračanice i na devet kilometara od Modriče. Imamo sjajne borce i starješine i izvanrednu motivaciju.

Nakon predaha i poziranja za zajedničku fotografiju – put pod noge.

Neka četnici rade svoje, kako reče predsjednik Izetbegović – i mi svoje znamo: DO POBJEDE, DO SLOBODE.

Tada i mi krenusmo za Klokočnicu, ali, to je druga priča...
(oktobra 1994.)¹

¹ Ova ratna reportaža je prethodno objavljena i u knjizi: *Borba za život i slobodu. Reprint izabranih tekstova, pisanih i objavljenih tokom rata 1992.-1995.* Izabrao i uredio: Atif Kujundžić. Lukavac, NIK Kujundžić, 2002., na str. 335-336.

Četnici gradili, mi uselili.

Lagano ka vrhovima Visa

Bezbijedna šetnja platoom Visa

U rovovima sa pripadnicima Armije R BiH

Tranjejama do novih zemunica

Povratak iz upoznavanja sa stanjem

Izjava o postignutom i uticaju za RTV BiH

Fotografija za ratni spomenar

Predsjednik Izetbegović na Visu – fotografije objavljene u “Bilježu vremena”

MEĆAVA II, akvarel, 56x42cm